

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Consvlvm & populi Montisbelli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sito, separatim instituet; & ipse Camerarius per unamquamque hebdomadam super datis & receptis reddet coram Archipresbytero & fratribus in Capitulo rationem. Novitios quidem ad regularis ordinis observantias aspirantes Archipresbyter cum consilio fratrum vel sanioris partis recipiet. Sublato verò illo quod de professione dicitur, ad mandatum nostrum, si sacerdos fuerit, in ultimo nostrum, & expressum solet vitium generare. Ceterum novitij claustrum ingressi, in ultimo chori debent per manum Archipresbyteri institui, ibique debent per octo dierum numerum residere. Postmodum, si sacerdos fuerit, in ultimo sacerdotum stallo, si verò diaconus, in ultimo sui ordinis ponendus erit; & ita de ceteris statuetur. Præterea circa necessitates fratrum ita fuit de consensu mutuo dispositum & statutum, ut videlicet quisque Canonicorum duas habeat interiùs breves camisias, & duas bracas, sine quibus nunquam jaceat, & unam exteriorem camisiam cum pellicia: quæ duo usque ad talos pertingant. Corribaldum insuper, subaros quoque in hyeme, sotulares habeant in æstate, caligas tam lineas, quàm laneas, & scafonas similiter habeant duplicatas, capas nigras singuli de mantellario habeant, vel nadio, pelles agninas albas. Duobus linteolis in lecto, & uno coopertorio sint contenti. Non tamen contra ordinem erit, si Archipresbyter, sicut aliis plus laborat, & plus oneris sustinet, plus consequatur honoris. Camerarius verò, qui nova dat vestimenta Canonicis, vetera recipiat in traditione novorum. Sanè mensura panis & vini reservanda est Archipresbytero, & Capitulo distinguenda. Scilicet Archipresbyter pro duobus Canonicis portionem habebit: qui etiam à Camerario elemosynam dandam recipiet, habens cum Camerario ipse donandi usque ad viginti solidos facultatem. Sine assensu verò communi, vel majoris partis, prædictam ei summam excedere non licebit. Præterea nulli Clericorum licitum erit stare in refectorio vel choro præsentem conventum, nisi capa vel toga regulariter induatur: in quibus duobus locis continuum convenit silentium conservari: ad quæ loca ipsis præsentibus nulli patebit laicorum ingressus. Sine licentia quidem Archipresbyteri, vel ordinarij, si præsentem fue-

rint, claustrum exire alicui Canonico non licebit: quibus absentibus, sufficit tantum ut ab eo, qui major erit, licentia requiratur. Nunquam autem licebit alicui Canonico scholas adire. Nec in hoc excusabit eum licentia expetita, immo sequetur excommunicatio præsumptem, nec post ad locum suum vel officium admittetur. salva tamen apostolicæ sedis auctoritate. Ceterum cum Archipresbyterum vel quemlibet de fratribus ad aliquem locum traxerint negocia certa domus, de manu Camerarij expensas recipient: quarum ei residuum (si forte aliquid superfuerit) resignabunt. Archipresbyter, cum ad aliquem locum ire voluerit, fratris, quem elegerit, societatem habebit. De exitu fratrum à claustrum, quod regula præcipit, observetur, ut videlicet ille eat, cui Archipresbyter duxerit injungendum. Dicitur etiam fuit, quòd quisque fratrum & etiam Camerarius faceret hebdomadam suam, nisi necessitas justa impediatur; & tunc officium suum per aliquem de fratribus exequatur. Ad hæc, servientes laicos, qui sunt vel pro tempore necessarij erunt, removere, vel recipere, ad officium Camerarij pertinebit: quibus etiam mercedem, præmissa in omnibus auctoritate & consilio Archipresbyteri, pro recepto vel recipiendo servitio solvet; & illi devotè fratribus servient, qui devotius & cum majori reverentia studebunt, tantquam majori & digniori, Archipresbytero famulari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis & confirmationis infringere &c. usque ad verbum contraire. salva in omnibus sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur &c. Datum Laterani Nonis Martij.

LITERÆ CONSVLVM
& populi Montisbelli.

Sancissimo patri ac Domino I. Dei gratia Summo Pontifici, Petricius, Azius, Sandonus, & Henrigerus Consules Montisbelli, cum omni populo ipsius Castri, debitam fidelitatem cum omnimoda reverentia. Ea nos vestræ paternitatis beatitudo ex temporum mutatione noverit collegisse quæ profectò vobis gaudium portant cum honore, dummodo ad ipsa clementer oculos elevare dignemini. In archivio igitur sanctæ Romanæ Ecclesiæ credimus ex majore

Epist. 47.
De fidelitate
Romanæ Ecclesiæ
facienda.

rum memoria fore jam antiquatum, qualiter ad ejus dominationem Castrum nostrum pervenerit; & ideo non est opus insinuare quod luce clarius constat, nec unquam ab aliquo negari poterit, quod non fuerit de Comitatu Comitissæ Matildis. Sed prævalente adversus Ecclesiam Dei publica olim potestate, dominationem suam in ipso Castro Ecclesia non valuit exercere. Nunc verò, quia omnipotens Deus sic disposuit ut tempore vestro filiorum dispersiones ad sinum catholice matris redeant, patris imperium per omnia servaturi; hinc est quod unanimes uno voto omnes quærimus & diligenter perimus dominium vestrum, vestraque sanctitati tanto devotius fidelitatem facere cupimus, quanto indubitanter vos credimus spiritum Dei habere, atque ideo accepisse potestatem ut omnia in statum rectitudinis vestra sapientia reducat; facta in præsumptoribus vindicta, & ligatis in compedibus qui contra catholicam Romanam Ecclesiam ausi sunt minus justo pugnare. Commendamus itaque misericordie vestre Castrum, Ecclesias ipsius, clerum, & omnem populum; rogantes cum omni humilitate, quatenus ad ista, quæ postulamus, mora sublata respondere dignemini. Quod si placet delatere vestro mittere cui vestra debeamus vice intendere, illius concordie sumus & esse volumus ut facta fidelitate vobis dominationem Castri juxta vestrum mandatum assignemus; ea videlicet ratione, ut cum omni integritate tam nova quam vetera nostra jura serventur illæsa, nec aliquando imminui nobis debeant, vel in pejus aliquatenus commutari. Illud attendat sanctitas vestra, quod pro fortitudine loci multi nobiscum confœderari cupiunt; sed nulli dare responsum volumus, donec à misericordia vestra nuncium recipiamus.

MARSICANEN. EPISCOPO.

Epist. 48.
Super causa matrimonij inter B. virum & O. mulierem, quam prius desponsavit, & alia duxit postmodum in uxorem. Cap. 2. De spons. & matrim. in Tertio Cõpilat.

Significasti nobis per literas tuas quod cum B. vir O. mulierem prius carnaliter cognita desponsasset, eam postmodum non cognovit, immo ipsa ad partes alias transeunte, sibi aliam copulavit, ex qua filios & filias jam suscepit. Verum quia eadem O. ad te reversa, vel virum ipsum sibi restitui postulat, vel alij dari licentiam eõtrahendi, & tu, quid super his fieri debeat, nostris quæris literis edoce-

ri; fraternitati tuæ taliter respondemus, quod si dictus vir eam desponsavit per verba de præsentibus, ad ipsam cogendus est de jure redire. Quod si forsan in desponsatione ipsius verbis usus est de futuro; imposita utrique penitentia de fide mentita, mulieri eidem nubendi cui voluerit in Domino liberam tribuas facultatem. Datum Laterani VIII. Kalend. Martij.

ABBATI ET FRATRIBVS
S. Prosperi Reginen.

Officio nostro plurimum expedire dignoscitur conservationi Ecclesiarum, & maxime earum quæ juris beati Petri existunt, sollicita meditatione intendere; & ne jura earum diminui valeant, vel per occupationem illicitam deperire, vigilem nos convenit curam & sollicitudinem adhibere. Hac itaque ratione inducti, & officio nostro, quo specialiter monasterio vestro, quod beati Petri juris existit, in suo jure adesse tenemur attentius, provocati, omnes alienationes, seu obligationes, quas Guido quondam ipse monasterij Abbas fecerat, irritæ sint & inane.

Officio nostro plurimum expedire dignoscitur conservationi Ecclesiarum, & maxime earum quæ juris beati Petri existunt, sollicita meditatione intendere; & ne jura earum diminui valeant, vel per occupationem illicitam deperire, vigilem nos convenit curam & sollicitudinem adhibere. Hac itaque ratione inducti, & officio nostro, quo specialiter monasterio vestro, quod beati Petri juris existit, in suo jure adesse tenemur attentius, provocati, omnes alienationes, seu obligationes, quas Guido quondam Abbas monasterij vestri post primum juramentum, quod de non alienando in electione sua præstitit, & etiam in schismate de possessionibus prælibati monasterij quocumque titulo fecit in præjudicium ipsius Ecclesie, ad exemplar felicitis recordationis Alexandri, Lucij, & Cel. prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum irritas & frivolas esse decernimus, & auctoritate apostolica viribus penitus carere censemus. Datum Laterani XV. Kalend. Aprilis.

Super hoc etiam scriptum est Consulibus Reginen. ut possessionum prædictarum detentores ad restitutionem earum tradita sibi potestate compellant.

ANTIOCHEN. PATRIARCHÆ.

Cum ex illo generali privilegio, quod beato Petro & per eum Ecclesie Romanæ Dominus noster indulget, canonica postmodum manaverint instituta continentia majores Ecclesie causas esse ad sedem apostolicam perferendas; ac per hoc translationes Episcoporum, sicut depositiones eorum, & sedium mutationes, ad summum apostolicæ sedis antistitem de jure pertineant, nec super his præter ejus assensum ali-

Epist. 49.
Ut omnes alienationes, seu obligationes, quas Guido quondam ipse monasterij Abbas fecerat, irritæ sint & inane.

Epist. 50.
Quia Apamien. electum in Tripolitan. Ecclesiam sine licentia Domini PP. transiit, ipse à confirmatione Episcoporum à Domino PP. suspenditur quousque ab eod. liud statuat. Extrat in Tertio Collect. lib. 1. Tit. V.